

ΤΟ ΕΤΗΣΙΟΝ ΣΑΡΩΜΑ ΤΗΣ ΒΑΣΙΛΙΚΗΣ ΤΗΣ ΓΕΝΝΗΣΕΩΣ ΤΗΣ ΒΗΘΛΕΕΜ.

Τήν Τετάρτην, 15^{ην} /28^{ην} Δεκεμβρίου 2011, ἔλαβε χώραν συμφώνως πρὸς τὸ ἰσχύον προσκυνηματικὸν καθεστῶς τὸ ἐτήσιον σάρωμα τῆς Βασιλικῆς τῆς Γεννήσεως εἰς Βηθλεέμ ὑπὸ τῶν τριῶν Μειζόνων Κοινοτήτων, τῶν Ὁρθοδόξων Φραγκισκανῶν καὶ Ἀρμενίων.

Εἰς τὸ σάρωμα – καθάρισμα τοῦτο συμμετέσχον οἱ Ἀγιοταφῖται παντός βαθμοῦ, προσελθόντες ἐγγύθεν καὶ μακρόθεν, παρέστη δέ ἐπιβλέπων αὐτοπροσώπως ἡ Α.Θ.Μ. ὁ Πατὴρ ἡμῶν καὶ Πατριάρχης Ἱεροσολύμων κ.κ. Θεόφιλος Γ'.

Ἐκ μέρους τῆς Παλαιστινιακῆς Αὐτονομίας, ἀρμοδίας κυβερνητικῶς διὰ τὸ σάρωμα – καθάρισμα τοῦτο, παρέστη ὁ Ὑπουργὸς Διοικήσεως Ρωμαιορθόδοξος κ. Ζιγιάντ Μπάντακ, ὁ Νομάρχης καὶ ὁ Δήμαρχος τῆς πόλεως Βηθλεέμ καὶ ὁ Ἀρχηγὸς τῆς Ἀστυνομίας τῆς περιοχῆς Βηθλεέμ μετ' Ἀστυνομικῆς Δυνάμεως.

Τὸ σάρωμα τοῦτο διεξήχθη συμφώνως πρὸς τὰς προγενεστέρας καθεστωτικὰς περὶ τούτου διατάξεις καὶ συμφώνως πρὸς τὴν ἐντολὴν τοῦ Προέδρου τῆς Παλαιστινιακῆς Αὐτονομίας κ. Μαχμοῦντ Ἀμπᾶς -Ἀμποῦ Μάζεν τοῦ ἔτους 2008 καὶ τὴν τροποποιηθεῖσαν τοιαύτην τοῦ ἔτους 2010.

Κατ' ἀρχὴν ἐφαίνετο ὅτι ὅλα ἔβαινον καλῶς, παρὰ τὰς ἐπιφυλάξεις καὶ τὴν δυσφορίαν τῶν Ἀρμενίων, ὅσον ἀφορᾷ τὸν ἀριθμὸν τῶν ἐπτά διακονητῶν αὐτῶν κατὰ τὴν ὥραν τοῦ σαρώματος τοῦ παρεκκλησίου παρὰ τὴν νότιον πύλην τοῦ Σπηλαίου ὑπὸ τῶν Ὁρθοδόξων, συμφώνως πρὸς τὰς ρηθείσας συμφωνίας.

Ἐντασιν βεβαίως προεκάλεσε τὸ γεγονὸς ὅτι ὁ Ἀρμένιος διακονητής, ὁ ἱστάμενος ἐπὶ τοῦ παραθύρου βορείως τοῦ ἁμβωνος τῶν Ὁρθοδόξων, ἐκτελὼν τὸ δικαίωμα τῶν Ἀρμενίων νὰ καθαρίζουν τὸ κιγκλίδωμα τοῦ ἐν λόγῳ παραθύρου ἐσωτερικῶς, ἡμπόδιζε τὸν Ὁρθόδοξον διακονητὴν νὰ ἐκτελέσῃ τὸ δικαίωμα τῶν Ὁρθοδόξων νὰ καθαρίζουν τὸ κιγκλίδωμα τοῦτο ἐξωτερικῶς καὶ ἐπανειλημμένως ἠπείλησε καὶ ἐκτύπησε αὐτόν μετ' ὅτου τοῦ σαρώθρου μέσω τοῦ κιγκλιδώματος.

Χάρις εἰς τὴν αὐτοσυγκράτησιν τῶν Ὁρθοδόξων ἡ ἔντασις αὕτη ἐμειώθη καὶ τὸ σάρωμα ἐφαίνετο ὅτι ἔβαινε πρὸς τὸ τέλος αὐτοῦ εἰρηνικῶς μέχρι τῆς στιγμῆς, καθ' ἣν ὁ Ἀρμένιος διακονητής ὁ ἱστάμενος καθαρίζων τὸ τμήμα τῆς κορνίζης τῆς ὀριζοντίου δοκοῦ ὑπεράνω τῆς βορείου πύλης τοῦ Σπηλαίου ἀπεπειράθη προκαλῶν νὰ καθάρισῃ τὸ κάτω τμήμα τῆς δοκοῦ ταύτης, ἀνῆκον τοῖς Ὁρθοδόξοις, ὅτε δέ δύο Ὁρθόδοξοι διακονηταὶ ἀνέβησαν ἐκ τοῦ Ἱεροῦ Βήματος εἰς τὸ σημεῖον, ἐκ τοῦ ὁποίου ἠδύναντο νὰ προστατεύσουν τὸ δικαίωμα αὐτῶν, τότε ὁ Ἀρμένιος διακονητής ἔσπρωξε τούτους διὰ τοῦ ξύλου τοῦ σαρώθρου καὶ κατεβίβασε αὐτοὺς κάτω εἰς τὸ δάπεδον τοῦ Ἱεροῦ, πληγώσας τὸν ἓνα ἐξ αὐτῶν.

Τὴν πρόκλησιν τοῦ Ἀρμενίου τούτου διακονητοῦ ἠκολούθησαν καὶ ἄλλοι Ἀρμένιοι, ἀρχίσαντες νὰ ἐκσφενδονίζουν σάρωθρα ἢ ἄλλα ἀντικείμενα ἐναντίον τῶν Ὁρθοδόξων, οἱ ὅποιοι σεβόμενοι τὴν ἱερότητα τοῦ χώρου καὶ τὰς ὁδηγίας τῆς Ἀστυνομίας περιωρίσθησαν εἰς τὸν ἐλάχιστον βαθμὸν ἀμύνης, ἀποσκοποῦντες εἰς τὸ εἰρηνικὸν καὶ αἴσιον τέλος τοῦ σαρώματος, παρὰ τὴν προκλητικὴν

συμπεριφοράν τῶν Ἀρμενίων.

Αἱ τελοῦσαι εἰς ἐπιφυλακὴν ἰσχυραὶ δυνάμεις τῆς Ἀστυνομίας τῆς Παλαιστινιακῆς Αὐτονομίας ἐκλήθησαν καὶ παρενέβησαν ἀναμέσον τῶν Ὀρθοδόξων καὶ τῶν Ἀρμενίων καὶ ἀπέτρεψαν τὴν ἐξέλιξιν τῆς, ὥς μὴ ὠφελε, συμπλοκῆς ταύτης ἐπὶ τὰ χεῖρω. Τό Πατριαρχεῖον Ἱεροσολύμων ἀναγνωρίζει τὸ θετικὸν ρόλον τῆς Παλαιστινιακῆς Αὐτονομίας διὰ τὴν ἐπιβολὴν τῆς τάξεως.

Θύματα τῆς βιαιότητος τῶν Ἀρμενίων ὑπῆρξαν ὁ ἐκ τοῦ χωρίου τῶν Ποιμένων ἐλαφρῶς πληγωθεὶς Ρωμαιορθόδοξος καὶ Ἀγιοταφίτης μοναχός, πληγωθεὶς καιρίως διὰ σπασίματος τὴν ρῖνα καὶ δι' αἱματώματος τὸν δεξιὸν ὀφθαλμόν, νοσηλευθεὶς μέχρι καὶ τὰς προκεχωρημένας βραδυνὰς ὥρας τῆς ἡμέρας ταύτης εἰς τὸ Ἑβραϊκὸν νοσοκομεῖον Χαντάσα εἰς τὴν Ὀρεινὴν, τῇ βοηθητικῇ συμπαράστασει δύο Ἀγιοταφιτῶν Πατέρων. Τοῦτον νοσηλευόμενον εἰς τὸ νοσοκομεῖον, ἐπεσκέφθη ἡ Α.Θ.Μακαριότης, συνοδευόμενος ὑπὸ τοῦ Γέροντος Ἀρχιγραμματέως Ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντίνης κ. Ἀριστάρχου.

Παρά τὸ προκλητικὸν τοῦτο ἐπεισόδιον, τὸ ὁποῖον τὸ Πατριαρχεῖον Ἱεροσολύμων, ὥς ὁ ἀνέκαθεν φυσικὸς φρουρός τῶν Ἀγίων Τόπων ἀπεύχεται, ἔλαβε χώραν ἢ μετὰ τὴν λήξιν τοῦ σαρώματος ἐπίσκεψις τῶν ἐκπροσώπων τῆς Παλαιστινιακῆς Αὐτονομίας καὶ τῶν ἐν λόγῳ τριῶν Κοινοτήτων εἰς τὴν Μονὴν τῶν Φραγκισκανῶν, ἐν συνεχείᾳ εἰς τὴν Μονὴ τῶν Ἀρμενίων, τῶν Ὀρθοδόξων συμμετεχόντων, καὶ ἐν τέλει ἡ πλουσία νηστήσιμος τράπεζα, παρατεθεῖσα ὑπὸ τοῦ Πατριαρχικοῦ ἐν Βηθλεὲμ Ἐπιτρόπου Σεβασμιωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἰορδάνου κ. Θεοφυλάκτου, εὐλογηθεῖσα ὑπὸ τοῦ Μακαριωτάτου Πατρός ἡμῶν καὶ Πατριάρχου Ἱεροσολύμων κ.κ. Θεοφίλου. Εἰς ταύτην πάντες συμμετέσχον πλὴν τῶν Ἀρμενίων, παρὰ τὸ ὅτι προσεκλήθησαν καὶ παρὰ τὸ ὅτι οἱ Ὀρθόδοξοι ἐπεσκέφθησαν αὐτοὺς εἰς τὴν Μονὴν αὐτῶν.

Τό Πατριαρχεῖον Ἱεροσολύμων ὄντως λυπεῖται διὰ τὰ λυπηρὰ ταῦτα ἐπεισόδια, γνωρίζει ὅμως ἐκ τῆς ἱστορίας αὐτοῦ, ὅτι διὰ τοιούτων ἀγώνων πάντοτε ἀμυνόμενον καὶ οὐδέποτε ἐπιτιθέμενον προήσπισε τὰ δικαιώματα τῶν Ρωμαίων Ὀρθοδόξων εἰς τὴν Ἀγίαν Γῆν.

Ἐκ τῆς Ἀρχιγραμματείας.

<http://youtu.be/MZZrvaQ-Q0M>

ngg_shortcode_0_placeholder